

Materiały

Burgerlijk Wetboek Boek 10 Internationaal Privaatrecht

Księga 10. holenderskiego kodeksu cywilnego Prawo prywatne międzynarodowe

Titel 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

De in dit Boek en andere wettelijke regelingen vervatte regels van internationaal privaatrecht laten de werking van voor Nederland bindende internationale en communautaire regelingen onverlet.

Artikel 2

De regels van internationaal privaatrecht en het door die regels aangewezen recht worden ambtshalve toegepast.

Artikel 3

Op de wijze van procederen ten overstaan van de Nederlandse rechter is het Nederlandse recht van toepassing.

Artikel 4

Indien de vraag welke rechtsgevolgen aan een feit toekomen bij wijze van

Tytuł 1. Postanowienia ogólne

Artykuł 1.

Normy prawa prywatnego międzynarodowego zawarte w niniejszej Księdze i w innych ustawach nie uchybiają skuteczności międzynarodowych i wspólnotowych aktów prawnych, które wiążą Holandię.

Artykuł 2.

Normy prawa prywatnego międzynarodowego oraz prawo wskazane tymi normami stosuje się z urzędu.

Artykuł 3.

Do zagadnień związanych z postępowaniem przed sądami holenderskimi stosuje się prawo holenderskie.

Artykuł 4.

Jeżeli pytanie, czy ze zdarzenia wynikają skutki prawne, okazuje się

voorvraag in verband met een andere, aan vreemd recht onderworpen vraag moet worden beantwoord, wordt de voorvraag beschouwd als een zelfstandige vraag.

Artikel 5

Onder de toepassing van het recht van een staat wordt verstaan de toepassing van de rechtsregels die in die staat gelden met uitzondering van het internationaal privaatrecht.

Artikel 6

Vreemd recht wordt niet toegepast, voor zover de toepassing ervan kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Artikel 7

1. Bepalingen van bijzonder dwingend recht zijn bepalingen aan de inachtneming waarvan een staat zo veel belang hecht voor de handhaving van zijn openbare belangen, zoals zijn politieke, sociale of economische organisatie, dat zij moeten worden toegepast op elk geval dat onder de werkingssfeer ervan valt, ongeacht welk recht overigens van toepassing is.

2. De toepassing van het recht waarnaar een verwijzingsregel verwijst, blijft achterwege, voor zover in het gegeven geval bepalingen van Nederlands bijzonder dwingend recht toepasselijk zijn.

3. Bij de toepassing van het recht waarnaar een verwijzingsregel verwijst, kan gevolg worden toegekend aan bepalingen van bijzonder dwingend recht van een vreemde staat waarmee het geval nauw is verbonden. Bij de beslissing of aan deze bepalingen gevolg moet worden toegekend,

kwestia wstępna powiązana z inną kwestia, która poddana jest obcemu prawu, kwestia wstępna powinna być traktowana jako zagadnienie samodzielne.

Artykuł 5.

Stosowanie prawa jakiegokolwiek państwa oznacza stosowanie norm prawnych obowiązujących w tym państwie, z wyłączeniem norm prawa prywatnego międzynarodowego.

Artykuł 6.

Obcego prawa nie stosuje się, jeżeli jego stosowanie jest w sposób oczywisty sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 7.

1. Przepisy wymuszające swoje zastosowanie to przepisy, których przestrzeganie jest uważane przez państwo za istotne z uwagi na ochronę jego publicznych interesów, takich jak polityczna, społeczna lub ekonomiczna organizacja, do tego stopnia, że przepisy te mają zastosowanie do każdej sytuacji podlegającej zakresowi ich zastosowania, bez względu na to, które prawo byłoby właściwe.

2. Prawa wskazanego normą prawa prywatnego międzynarodowego nie stosuje się w takim zakresie, w jakim przepisy wymuszające swoje zastosowanie prawa holenderskiego mają zastosowanie do ocenianej sprawy.

3. W przypadku gdy prawo wskazane normą prawa prywatnego międzynarodowego jest stosowane, można przyznać skuteczność przepisom wymuszającym swoje zastosowanie prawa obcego państwa, z którym sprawa wykazuje ścisły związek. Decydując o dopuszczeniu do głosu takich przepisów

wordt rekening gehouden met hun aard en strekking alsmede met de gevolgen die uit het toepassen of het niet toepassen van deze bepalingen zouden voortvloeien.

Artikel 8

1. Het recht dat is aangewezen door een wettelijke regel die berust op een veronderstelde nauwe band met dat recht, blijft bij uitzondering buiten toepassing, indien, gelet op alle omstandigheden van het geval, kennelijk de in die regel veronderstelde nauwe band slechts in zeer geringe mate bestaat, en met een ander recht een veel nauwere band bestaat. In dat geval wordt dat andere recht toegepast.

2. Lid 1 is niet van toepassing in geval van een geldige rechtskeuze van partijen.

Artikel 9

Aan een feit waaraan rechtsgevolgen toekomen naar het recht dat toepasselijk is volgens het internationaal privaatrecht van een betrokken vreemde staat, kunnen, ook in afwijking van het naar Nederlands internationaal privaatrecht toepasselijke recht, in Nederland dezelfde rechtsgevolgen worden toegekend voor zover de niet-toekenning van zodanige gevolgen een onaanvaardbare schending zou zijn van het bij partijen levende gerechtvaardigde vertrouwen of van de rechtszekerheid.

Artikel 10

Voor zover een rechtskeuze is toegelaten, dient deze uitdrukkelijk te zijn gedaan of anderszins voldoende duidelijk te blijken.

wymuszających swoje zastosowanie, należy brać pod uwagę ich naturę oraz cel, jak też konsekwencje ich zastosowania lub niezastosowania.

Artykuł 8.

1. Prawo wskazane przez przepis ustawy oparty na domniemaniu ścisłego związku z tym prawem nie jest wyjątkowo stosowane w sytuacji, gdy — uwzględniając wszelkie okoliczności sprawy — ścisły związek domniemywany w tym przepisie w rzeczywistości istnieje jedynie w niewielkim stopniu, sprawa zaś wykazuje o wiele ściślejszy związek z innym prawem. W takim przypadku stosuje się to inne prawo.

2. Ustępu 1. nie stosuje się, gdy strony dokonały ważnego wyboru prawa.

Artykuł 9.

Jeżeli do określonego zdarzenia skutki prawne przywiązuje prawo państwa wskazane przez normy prawa prywatnego międzynarodowego obcego państwa, to takie same skutki prawne mogą zostać powiązane z tym zdarzeniem w Holandii, nawet wówczas, gdyby nie było to zgodne z treścią prawa właściwego zgodnie z holenderskim prawem prywatnym międzynarodowym w takim zakresie, w jakim odrzucenie uznania tych skutków mogłoby stanowić nieakceptowalne naruszenie uzasadnionych oczekiwań stron lub pewności prawa.

Artykuł 10.

Jeżeli wybór prawa jest dopuszczalny, to wybór taki powinien być wyraźny lub wyrażony w sposób dostatecznie pewny.

Artikel 11

1. Of een natuurlijke persoon minderjarig is en in hoeverre hij bekwaam is rechtshandelingen te verrichten, wordt bepaald door zijn nationale recht. Indien de betrokken persoon de nationaliteit van meer dan een staat bezit en hij in een van deze staten zijn gewone verblijfplaats heeft, geldt het recht van die staat als zijn nationale recht. Heeft hij zijn gewone verblijfplaats niet in een van deze staten, dan geldt als zijn nationale recht het recht van de staat van zijn nationaliteit, waarmee hij alle omstandigheden in aanmerking genomen het nauwst verbonden is.

2. Ten aanzien van een meerzijdige rechtshandeling die valt buiten het toepassingsgebied van de Verordening (EG) Nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) (PbEU L 177) is artikel 13 van die Verordening van overeenkomstige toepassing op het beroep op handelingsonbekwaamheid of handelingsonbevoegdheid van een natuurlijk persoon die partij is bij die rechtshandeling.

Artikel 12

1. Een rechtshandeling is wat de vorm betreft geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat op de rechtshandeling zelf van toepassing is, of van het recht van de staat waar de rechtshandeling is verricht.

2. Een rechtshandeling die is verricht tussen personen die zich in verschillende staten bevinden, is wat de vorm betreft geldig indien zij voldoet aan de vormvereisten van het recht dat op de rechtshandeling zelf van toepassing

Artykuł 11.

1. O niepełnoletności osoby fizycznej oraz o tym, w jakim zakresie ma ona zdolność do czynności prawnych, rozstrzyga jej prawo ojczyste. Jeżeli osoba, o którą chodzi, jest obywatelem więcej niż jednego państwa i ma miejsce zwykłego pobytu w jednym z tych państw, to prawo tego państwa powinno być uznawane za jej prawo ojczyste. W sytuacji gdy nie ma ona miejsca zwykłego pobytu w żadnym z tych państw, jako jej prawo ojczyste uważa się prawo tego z tych państw, z którym — uwzględniając wszelkie okoliczności sprawy — jest najściślej związana.

2. W przypadku czynności prawnych wielostronnych, które pozostają poza zakresem zastosowania Rozporządzenia (WE) nr 539/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. o prawie właściwym dla zobowiązań umownych (Rzym I) (OJ EU L 177), artykuł 13. tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zarzutu niepełnoletności lub braku zdolności do czynności prawnych w odniesieniu do osoby fizycznej, która jest stroną takiej czynności.

Artykuł 12.

1. Czynność prawna jest ważna co do formy, jeżeli dopełniono wymagań odnoszących się do formy przewidzianych w prawie dla niej właściwym lub w prawie państwa jej dokonania.

2. Czynność prawna dokonana między osobami znajdującymi się w różnych państwach jest ważna co do formy, jeżeli odpowiada wymaganiom odnoszącym się do formy przewidzianym w prawie właściwym dla czynności

is, of van het recht van een van die staten, of van het recht van de staat waar een van die personen zijn gewone verblijfplaats heeft.

3. Indien de rechtshandeling is verricht door een vertegenwoordiger, wordt onder een staat als bedoeld in de leden 1 en 2, verstaan de staat waar de vertegenwoordiger zich ten tijde van het verrichten van de rechtshandeling bevindt, of waar deze op dat tijdstip zijn gewone verblijfplaats heeft.

Artikel 13

Het recht dat een rechtsverhouding of rechtsfeit beheerst, is tevens van toepassing voor zover het ten aanzien van die rechtsverhouding of dat rechtsfeit wettelijke vermoedens vestigt of regels over de verdeling van de bewijslast bevat.

Artikel 14

Of een recht of rechtsvordering is verjaard of vervallen, wordt bepaald door het recht dat van toepassing is op de rechtsverhouding waaruit dat recht of die rechtsvordering is ontstaan.

Artikel 15

1. Indien het nationale recht van een natuurlijke persoon van toepassing is en de staat van de nationaliteit van de betrokken persoon twee of meer rechtsstelsels kent die van toepassing zijn op verschillende categorieën personen of in verschillende gebiedsdelen, bepalen de in die staat ter zake geldende regels welk van die rechtsstelsels van toepassing is.

2. Indien het recht van de gewone verblijfplaats van een natuurlijke persoon van toepassing is en de staat van

prawnej lub w prawie jednego z tych państw albo w prawie państwa, w którym jedna z osób ma miejsce zwykłego pobytu.

3. Jeżeli czynność prawna została dokonana przez przedstawiciela, przez państwo wymienione w ustępach 1. i 2. rozumie się państwo, w którym przedstawiciel był obecny w chwili dokonywania tej czynności, lub państwo, w którym miał miejsce zwykłego pobytu w tym czasie.

Artykuł 13.

Prawo rządzące stosunkiem prawnym lub zdarzeniem prawnym stosuje się również w zakresie ustanowionych w tym prawie domniemań prawnych lub przewidzianych w nim reguł normujących zasady rozkładu ciężaru dowodu w odniesieniu do tego stosunku prawnego lub zdarzenia prawnego.

Artykuł 14.

O tym, czy roszczenie jest przedawnione, lub czy prawo wygasło wskutek upływu czasu, decyduje prawo właściwe dla stosunku prawnego, z którego prawo lub roszczenie wynika.

Artykuł 15.

1. W sytuacji gdy zastosowaniu ma podlegać prawo ojczyste osoby fizycznej, a w prawie państwa, którego ta osoba jest obywatelem, obowiązują co najmniej dwa systemy prawne, które stosuje się do różnych kategorii osób lub na obszarze różnych jednostek terytorialnych, odpowiednie normy prawne obowiązujące w tym państwie wskazują, który z tych systemów prawnych należy stosować.

2. W sytuacji gdy zastosowaniu ma podlegać prawo miejsca zwykłego pobytu osoby fizycznej, a w prawie

de gewone verblijfplaats van de betrokken persoon twee of meer rechtsstelsels kent die van toepassing zijn op verschillende categorieën personen, bepalen de in die staat ter zake geldende regels welk van die rechtsstelsels van toepassing is.

3. Indien de in de leden 1 en 2 bedoelde regels in een staat ontbreken of in de gegeven omstandigheden niet tot aanwijzing van een toepasselijk rechtsstelsel leiden, wordt het rechtsstelsel van die staat toegepast waarmee de betrokken persoon alle omstandigheden in aanmerking genomen het nauwst verbonden is.

Artikel 16

1. Indien het nationale recht van een natuurlijke persoon van toepassing is en de betrokken persoon staatloos is of zijn nationaliteit niet kan worden vastgesteld, geldt als zijn nationale recht het recht van de staat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

2. De rechten welke deze persoon vroeger heeft verkregen en welke uit de persoonlijke staat voortvloeien, in het bijzonder de rechten voortvloeiende uit het huwelijk, worden geëerbiedigd.

Artikel 17

1. De persoonlijke staat van een vreemdeling aan wie een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 of artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 is verleend, alsmede van een vreemdeling die een overeenkomstige verblijfsstatus in het buitenland heeft verkregen, wordt beheerst door het recht van zijn woonplaats, of, indien hij geen woonplaats heeft, door het recht van zijn verblijfplaats.

państwa zwykłego pobytu tej osoby obowiązują co najmniej dwa systemy prawne, które stosuje się do różnych kategorii osób, odpowiednie normy prawne obowiązujące w tym państwie wskazują, który z tych systemów prawnych należy stosować.

3. W razie braku w prawie państwa norm, o których mowa w ust. 1 i 2, lub jeżeli normy te w rozpatrywanym przypadku nie wskazują, który system prawny należy zastosować, stosuje się ten system prawny państwa, z którym, przy uwzględnieniu wszelkich okoliczności, wspomniana wyżej osoba jest najściślej powiązana.

Artykuł 16.

1. W sytuacji gdy zachodzi potrzeba zastosowania prawa ojczystego osoby fizycznej, a osoba ta jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwa nie da się stwierdzić, za jej prawo ojczyste uważa się prawo państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zwykłego pobytu.

2. Prawa nabyte uprzednio przez taką osobę, które odnoszą się do jej statusu osobistego, w szczególności prawa wynikające z małżeństwa, pozostają w mocy.

Artykuł 17.

1. Statut personalny cudzoziemca, któremu przyznano prawo pobytu w rozumieniu art. 28 i art. 33 ustawy o cudzoziemcach z 2000 r., jak też cudzoziemca, któremu przyznano równorzędny status w innym państwie, jest wyznaczany przez prawo miejsca jego zamieszkania, a jeżeli nie ma miejsca zamieszkania, przez prawo miejsca jego pobytu.

2. De rechten welke deze vreemdeling vroeger heeft verkregen en welke uit de persoonlijke staat voortvloeien, in het bijzonder de rechten voortvloeiende uit het huwelijk, worden geëerbiedigd.

2. Prawa uprzednio nabyte przez takiego cudzoziemca, które odnoszą do jego statusu osobistego, w szczególności prawa wynikające z małżeństwa, pozostają w mocy.

Tłumaczenie z wersji oryginalnej, angielskiej i francuskiej
Agata Kozioł